

— a szív érzése így izen —
s a kultuszban dolgozna vagy a
„Pajtás” szerkesztőségiben..
Jó volna oly gyűlésen ülni,
mely az ő lényétől teli,
segíteni néki, arcát látni,
szemüvegét megtörteni.
Ez jó volna, de vonzódástok
így is, így is megnyugtató,
mert példakép kell, így lett, biz így
példaképtek Hámán Kató!”

LÁSZLÓ IBOLYA

Reggeli dal

1.

Még ködben lépdél a túlparti füzes,
da lapuk alján már a napfény csörtet.
Emerre szél fut szénaillatokkal,
üzenetét hordja az érett mezőknek.
Nyújj, ózkodón, hogy beleroppan esontja,
fütyént a gyár, füstpántlikát lobogtat.
Inni sietnek őzbokájú fák
a folyóra. Amerre lerobognak,
kacagón nyílnak a házak szemei,
emberek léptével lesz dalos a reggel.
Hej, de jó, ha mozduló tagokkal
és munkás kedvvel ébred fel az ember!

2.

Reggel én is
oda indulok, hol
kőművesek újja
gonddal nevel fel
kölyök falakat,
hol malterosok
barnaizmú lába
éhes kölyköknek
mésztejért szalad.
Oda megyek, hol
szorgoskodó daruk
öle vasbetonnal,
gyantás lécekkel
van mindig tele,
hol ácsszekerece
komor gerendába
villogó foggal
harapdál bele.
Hol nyurga állvány
ölel szerélemmel

pucér nagy házakat,
ahol tégláink
piros húsához
szebb öltözék tapad.
Oda megyek, hol
déli csengőszóra
tálakban izes
étel párolog,
ahol a munka,
alkotás kohója
formál mienkké
minden homlokot!
Oda megyek, hol
rokon gondolattal
ékes a szó, a tett,
oda, ahol a
népem áldozattal
váltott valóra
írott terveket!